

Om religion

Religionen meddelar sig inte i livlösa ord eller dystra predikningar, i vidskepelsens ritualer eller i konformismens beteendebalett, iscensatt av dekadenta institutioner och slaviskt utförd av skuldkänsliga människor som ständigt pendlar mellan gott- och-ont-polerna.

Religion är inget läroämne, inte heller vetenskapens ärkefiende, eller historiens oersättliga protagonist. Befängda är människans anspråk på någon rätt till religion, som inte är något annat än ett universellt redskap, lika fast som berg och flyktigt som vinden!

Förste syndaren är den människa som gav namn åt religion och samtidigt gjorde anspråk på ensamrätt till det mest immateriella av jordens skatter!

Religion är resa och mål. Den ligger bortom tid och rum. Den döljes i tystnadens heliga stund, men även i bevingade ord. Gränslös, tidlös.

Religion finns i sann vänskap, hos dem som återfinner barndomens bländande ljus och hos dem som i sitt inre lyckas nå väsens djupaste grunder och höjder.

Osynlig eller storartad lever religionen hos dem som i ett unikt ögonblick lyckas glömma sitt jag.

Religion är livets musikaliska höjdpunkt, pausen mellan två noter, sanningen i barnets genuina skratt eller i mystikerns kärlekstårar.

Den finns i handen som sträcker sig till den andre.

Religiös är själen som blott en stund ligger i fullkomlig stiltje. Religiös är hindun från Calcutta som faller i djup trans i åsynen av ett Jesus-porträtt. Eller den som ser Gud genom den fysiska skönhetens slöjor. Och den som andaktsfullt dricker ett bevingat tals nektar.

Religiös är den som i allt ser det gudomliga.

Och religiös är naturälskaren som upplever evighetens fläkt bortom en obeskrivligt skön natur.

Och vissångarens märkliga skönhetstårar.

Religion finns hos den som en tidig höstmorgon fångar in den gracila skönheten i gasellsprånget hos tonårsflickan med hästsvans, som springer i Kensington Gardens efter sin rödgula vinthund.

Religion finns även hos två förenade älskare, som i ett evigt ögonblick blir ett och samma väsen ...